

ระเบียบการประปานครหลวง

ฉบับที่ ๒๕

ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนทางวินัย

(พ.ศ. ๒๕๔๔)

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนทางวินัย เพื่อถือเป็นแนวทางปฏิบัติ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการประปานครหลวง พ.ศ. ๒๕๑๐ จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบการประปานครหลวง ฉบับที่ ๒๕ ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนทางวินัย (พ.ศ. ๒๕๔๔)”

ข้อ ๒. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ เป็นต้นไป

ข้อ ๓. ให้ผู้ว่าการแต่งตั้งพนักงานการประปานครหลวง จำนวนอย่างน้อย ๓ คนแต่ไม่เกิน ๕ คน เป็นคณะกรรมการสอบสวนผู้มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อบังคับการประปานครหลวง เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ประกอบด้วยประธานกรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งระดับไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

ข้อ ๔. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ทำเป็นคำสั่งการประปานครหลวง โดยระบุชื่อ ตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่ถูกกล่าวหา ตลอดจนชื่อและตำแหน่งของผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๕. เมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการดังต่อไปนี้

๕.๑ แจ้งสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว พร้อมให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและลงวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน ในกรณีไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบได้ ให้ปิดสำเนาคำสั่งไว้ ณ ที่ทำการของผู้ถูกกล่าวหา

๕.๒ เมื่อดำเนินการตาม ๕.๑ แล้วให้ส่งเรื่องที่กล่าวหาทั้งหมดพร้อมสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไปให้ประธานกรรมการเพื่อแจ้งให้กรรมการทราบ และทำการสอบสวนให้เสร็จโดยเร็ว ประธานกรรมการทราบคำสั่งวันใดให้บันทึกไว้ในสำเนาคำสั่ง

ข้อ ๖. ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิคัดค้านผู้ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนได้ หากผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

๖.๑ รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่กระทำการตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา

๖.๒ มีประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่สอบสวน

๖.๓ มีสาเหตุโกรธเคืองผู้ถูกกล่าวหา

๖.๔ เป็นผู้กล่าวหาหรือคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดาหรือมารดาหรือร่วมบิดาหรือมารดาของผู้กล่าวหา

การคัดค้านให้ทำเป็นหนังสือแสดงเหตุที่คัดค้านยื่นต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายใน ๗ วันนับแต่วันรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เมื่อได้รับหนังสือคัดค้านแล้วถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่าการคัดค้านนั้นมีเหตุอันควรรับฟังได้ ก็ให้สั่งเปลี่ยนกรรมการที่ถูกคัดค้าน แต่ถ้าเห็นว่าการคัดค้านนั้นไม่มีเหตุอันควรรับฟัง หรือเห็นว่าแม้จะให้ผู้ที่ถูกคัดค้านนั้นร่วมเป็นคณะกรรมการสอบสวนก็ไม่ทำให้เสียความเป็นธรรม จะสั่งยกคำคัดค้านนั้นเสียก็ได้ แล้วแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาที่คัดค้านทราบ หากสั่งเปลี่ยนกรรมการที่ถูกคัดค้าน ให้รีบแจ้งประธานกรรมการทราบเพื่อแจ้งให้ผู้ที่ถูกคัดค้านทราบโดยเร็ว

ข้อ ๗. ในกรณีที่ผู้ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน เห็นว่าตนเองมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านตามข้อ ๖ วรรคหนึ่ง ให้ผู้นั้นรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน กรณีเช่นนี้ให้นำข้อ ๖ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๘. เมื่อได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า มีเหตุอันควรหรือจำเป็นต้องเปลี่ยนตัวกรรมการคนใดในคณะกรรมการสอบสวนหรือเปลี่ยนทั้งคณะ หรือตั้งเพิ่มขึ้นหรือลดให้น้อยลงให้ดำเนินการได้

ข้อ ๙. คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่รวบรวมพยานหลักฐานเพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่างๆ อันเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหา

ข้อ ๑๐. เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รับเรื่องที่ถูกกล่าวหาทั้งหมดตาม ข้อ ๕ แล้วให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่ถูกกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ รวมทั้งแจ้งให้ทราบด้วยว่าในการสอบสวนนี้ผู้ถูกกล่าวหาจะมีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและให้ถ้อยคำหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย แล้วให้ถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำผิดจริงหรือไม่อย่างไร

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้อัยการรับสารภาพว่า ได้กระทำความผิดจริงตามข้อกล่าวหา คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์อันเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวนนั้นโดยละเอียด จะทำการสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้

ในกรณีที่ได้ถามผู้ถูกกล่าวหาตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้ถูกกล่าวหามิได้ให้อัยการรับสารภาพ ให้คณะกรรมการสอบสวนเริ่มทำการสอบสวนโดยรวบรวมพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาทั้งหมดเสียก่อน แล้วสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้อัยการหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ภายในเวลาอันสมควร

ข้อ ๑๑. ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ต้องมีกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด

การสอบปากคำให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ซึ่งจะถูกสอบปากคำเข้ามาในที่สอบสวนคราวละ ๑ คน ห้ามมิให้บุคคลอื่นอยู่ในที่สอบสวน เว้นแต่บุคคลซึ่งคณะกรรมการสอบสวนอนุญาตให้อยู่ในที่สอบสวนเพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวน

การสอบสวนปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้บันทึกถ้อยคำเป็นหนังสือแสดงชื่อที่อยู่ อายุ อาชีพ สัญชาติ และศาสนาของผู้ให้ถ้อยคำ และชื่อของกรรมการผู้นั่งสอบสวนทุกคนไว้ด้วย เมื่อได้สอบสวนบันทึกถ้อยคำเสร็จแล้ว ให้อ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟังหรือจะให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ เมื่อรับว่าถูกต้องแล้ว ก็ให้ผู้ให้ถ้อยคำและกรรมการผู้นั่งสอบสวนทุกคนลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานท้ายบันทึกถ้อยคำนั้น กรรมการผู้ใดมิได้ร่วมนั่งสอบสวนด้วยห้ามมิให้ลงลายมือชื่อในบันทึกถ้อยคำนั้น ถ้าบันทึกถ้อยคำมีหลายแผ่น ให้ผู้ให้ถ้อยคำกับกรรมการผู้นั่งสอบสวนอย่างน้อย ๑ คนลงลายมือชื่อไว้ทุกแผ่นด้วย ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อ ก็ให้บันทึกเหตุอันไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้น

ในการบันทึกถ้อยคำห้ามมิให้ขูดลบหรือบันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไขข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้ว ให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตอกเติมและให้ผู้ให้ถ้อยคำกับกรรมการผู้นั่งสอบสวนอย่างน้อย ๑ คนลงลายมือชื่อกำกับไว้ ทุกแห่งที่ขีดฆ่าหรือตอกเติม

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ให้ใช้ลายพิมพ์นิ้วมือ แง์ใด ตราประทับ หรือเครื่องหมายอื่นทำลงในเอกสารแทนการลงลายมือชื่อ และให้มีพยานลงลายมือชื่อรับรองไว้ด้วยไม่น้อยกว่า ๒ คน

ข้อ ๑๒. การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนให้กรรมการสอบสวนบันทึกไว้ด้วยว่าได้มา อย่างไรจากผู้ใดและเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาใช้ จะใช้สำเนาที่กรรมการสอบสวนหรือผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาที่ถูกต้องก็ได้

ข้อ ๑๓. ในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือลงลายมือชื่อของผู้ถูกกล่าวหายื่นต่อคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ก่อนการสอบสวนเสร็จ ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งได้ให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาไว้แล้ว จะขอให้ถ้อยคำเพิ่มเติมหรือยื่นคำชี้แจงเพิ่มเติมหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการสอบสวนอีกก็ได้

ข้อ ๑๔. ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาที่คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ทราบล่วงหน้าตามสมควรแล้ว และโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการสอบสวนจะดำเนินการสอบสวนไปโดยไม่สอบสวนตัวผู้ถูกกล่าวหาก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนการสอบสวน ในกรณีเช่นนี้ ถ้าภายหลังผู้ถูกกล่าวหามาขอให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาก่อนสอบสวนเสร็จตามข้อ ๒๐ ก็ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนหรือรับคำชี้แจงนั้นเข้าสู่สำนวนไว้พิจารณาด้วย

ข้อ ๑๕. ในกรณีที่พยานไม่มาหรือไม่ยอมให้ถ้อยคำ หรือคณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานไม่ได้ภายในเวลาอันสมควร คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนพยานนั้นก็ได้แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย ทั้งนี้ เว้นแต่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ามีความสมควรที่พยานไม่สามารถมาได้ตามกำหนด หรือได้ตัวพยานมาให้ถ้อยคำก่อนการสอบสวนพยานสิ้นสุดลง ก็ให้ผ่อนผันได้ตามควรแก่กรณี

ข้อ ๑๖. ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า การสอบสวนพยานหลักฐานใดจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือมิใช่เป็นพยานหลักฐานในประเด็นสำคัญ คณะกรรมการสอบสวนจะงดการสอบสวนพยานหลักฐานนั้นเสียก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนการสอบสวน

ข้อ ๑๗. ในกรณีที่การสอบสวนปรากฏมีมูลว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ประธานกรรมการรายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ชักช้า ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า ควรให้คณะกรรมการสอบสวนที่ได้แต่งตั้งไว้แล้วทำการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องอื่นที่เพิ่มขึ้นนั้นด้วย ก็ให้ทำเป็นคำสั่งเพิ่มเติมขึ้น และให้นำข้อ ๔ และข้อ ๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณีเช่นนี้ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนรวมเป็นสำนวนเดียวกันได้ แต่ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นใหม่ เพื่อทำการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องที่ปรากฏเพิ่มขึ้นนั้น ก็ให้เป็นไปตามที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจะสั่ง

ข้อ ๑๘. ในกรณีที่การสอบสวนปรากฏมีมูลพาดพิงไปถึงพนักงานผู้อื่นที่มีได้ระบุตัวเป็นผู้ถูกกล่าวหาตามคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ว่ามีส่วนร่วมกระทำความผิดในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วย ให้ประธานกรรมการแจ้งข้อกล่าวหาแก่พนักงานผู้นั้น และให้ดำเนินการสอบสวนต่อไปโดยรวมเป็นสำนวนเดียวกัน

ข้อ ๑๙. ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดชี้ขาดเกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหาคนใดว่ากระทำผิดในเรื่องที่สอบสวนถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาของศาลได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้วเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามข้อ ๑๐ วรรคสาม คณะกรรมการสอบสวนจะถือเอาคำพิพากษานั้นเป็นพยานหลักฐานโดยไม่สอบสวนพยานหลักฐานอย่างอื่นที่สนับสนุนข้อกล่าวหาก็ได้ และถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่พอใจที่จะนำสืบแก้ข้อกล่าวหา คณะกรรมการสอบสวนจะฟังข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษานั้นโดยไม่ทำการสอบสวนพยานก็ได้

ข้อ ๒๐. เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำการรวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เสร็จแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนประชุมปรึกษาเพื่อทำรายงานการสอบสวนเสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยสรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานต่างๆ พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยอย่างไรหรือไม่ โดยอาศัยพยานหลักฐานและเหตุผลอย่างไร ถ้ากระทำผิดเป็นความผิดตามข้อบังคับข้อที่เท่าใดและควรได้รับโทษสถานใด หากกรรมการสอบสวนคนใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเห็นแย้งมอบให้ประธานกรรมการนำติดไว้กับรายงานการสอบสวนด้วย รายงานการสอบสวนเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการสอบสวนและให้คณะกรรมการสอบสวนทำสารบาญสำนวนการสอบสวนติดสำนวนไว้ด้วย

ในการประชุมปรึกษาของคณะกรรมการสอบสวน ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่ง ทำหน้าที่เป็นประธาน ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำรายงานการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ให้เสนอสำนวนการสอบสวนต่อผู้ว่าการการประปานครหลวงพิจารณาสั่งการ

ข้อ ๒๑. ในกรณีที่ผู้ว่าการการประปานครหลวงเห็นสมควรให้มีการสอบสวนเพิ่มเติม ก็ให้กำหนดประเด็นพร้อมทั้งส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้ประธานกรรมการเพื่อดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น เมื่อประธานกรรมการได้รับเรื่องที่จะต้องสอบสวนเพิ่มเติมแล้วให้บันทึกวันรับเรื่องนั้นไว้ในสำนวน

ในกรณีที่จะต้องสอบสวนเพิ่มเติมนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติม ให้เสร็จภายใน ๑๕ วันทำการ นับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับเรื่องที่จะต้องสอบสวนเพิ่มเติม และให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการที่ได้วางไว้ในระเบียบนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๒. ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ประธานรับทราบคำสั่ง ถ้ามีความจำเป็นไม่อาจสอบสวนให้เสร็จทันภายในกำหนดก็ให้ขยายเวลาได้อีกไม่เกิน ๑๕ วัน ทั้งนี้ให้รายงานแสดงเหตุที่ต้องขยายเวลาไว้ในสำนวนการสอบสวน แต่ถ้าขยายเวลาแล้วยังสอบสวนไม่เสร็จให้ขออนุมัติต่อผู้ว่าการการประปานครหลวงขยายเวลาต่อไปอีกครั้งละ ๑๕ วัน แต่ต้องไม่เกิน ๓ ครั้ง

ข้อ ๒๓. การนับเวลาตามระเบียบนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับเวลา แต่ถ้าเป็นกรณีขยายเวลา ให้นับวันต่อจากวันสุดท้ายแห่งเวลาเดิมเป็นวันเริ่มเวลาที่ขยายออกไป ส่วนเวลาสุดสิ้นนั้น ถ้าวันสุดท้ายแห่งเวลาตรงกับวันหยุดทำการให้นับวันเริ่มเปิดทำงานใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งเวลา

ประกาศ ณ วันที่ ๒/ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๔

(นางชวนพิศ ธรรมศิริ)

ผู้ว่าการการประปานครหลวง